Н-ръ 116. Львôвъ, Пятниця, 20 грудня 1885 (1 сѣчня 1886.) **Рôкъ I.**

Выходитъ що Понедѣлка, Середы и Пятницѣ о 7 годинѣ по полудни кромѣ рускихъ святъ.

Администрація и експедиція: улиця Жолкôвска н-ръ 28.

Редакція: ул. Руска н-ръ 3 (дôмъ Ставропиг. Института).

Кореспонденціи и грошевѝ посылки упрашаеся адресовати до Администраціи часописи „Миръ", улиця Жолкôвска н-ръ 28 (почта Львôвъ-Пôдзамче).

Рукописи употребленѝ не звертаются.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôтъ порта.

Инсераты принимаются по 6 кр. ôтъ одной строчки дрôбного друку.

Пренумерату и инсераты принимае въ Вѣдни: **Haasenstein & Vogler (Otto Maass)**, Wahllfischgasse N. 10., **G. L. Daube et Comp.**, **Ig. Knoll Central-Annoncen-Expedition I am Hof 5.** Въ Варшавѣ: **Райхманъ и Френдлеръ**, бюро центральне, улиця Сенаторская н-ръ 18. Въ Парижи: **Agence Havas**, 8 Place de la Bourse.

МИРЪ

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ СПРАВЪ ПОЛИТИЧНЫХЪ, ЦЕРКОВНЫХЪ, ЕКОНОМИЧНЫХЪ И ЛИТЕРАТУРНЫХЪ.

Цѣна пренумераційна съ почтовою пересылкою въ **Австро-Венгріи**: на рôкъ 10 зр.; — на 1/2 року 5 зр.; — на 1/4 року 2 зр. 50 кр.; — на мѣсяць 85 кр.

Въ **Россіи**: на рôкъ 12 руб.; — на 1/2 року 6 руб.; — на 1/4 року 3 руб.

Въ **Нѣмеччинѣ**: на рôкъ 24 марокъ; — на 1/2 року 12 мар.; на 1/4 року 6 мар.

Въ **другихъ краяхъ**: на рôкъ 30 франкôвъ; — на 1/2 року 15 фран.; — на 1/4 року 8 фран.

Поодинокѝ н-ра продаются по 10 кр: въ експедиціи „Мира", въ трафикахъ: улиця Кароля-Людвика н-ръ 7; — улиця Руска н-ръ 3 и улиця Словацкого н-ръ 2.

Въ цѣли управильненя накладу, просимъ о скоре ôтновленье пренумераты, якъ тоже о выровнанье залеглостей.

Львôвъ, 20 грудня 1885 (1 сѣчня 1886).

На порядку дневнôмъ завтрѣшного соймового засѣданя стоитъ внесенье п. Романчука — а поки предлежачѝ строки успѣютъ дôйти до рукъ нашихъ пчт. читателѣвъ, судьба сеи, для насъ безспорно найважнѣйшои справы, буде вѣроятно уже рѣшеною.

Высказавши уже неразъ нашѝ погляды о значеню и доносности упомянутого внесеня, не потребуемъ нынѣ еще разъ повтарятись, — но все таки уважаемъ своимъ обовязкомъ, въ навечерію дебатъ и голосованя надъ тымъ дѣломъ, пôднести нашъ голосъ пôдъ адресою нашого краевого легислятивного тѣла, щобы при рѣшеню предложеного собѣ субстрата залишило методу бюрократичныхъ Schieber-ôвъ и розвязало проблему такъ, якъ того справедливôсть, дефиниція рôвноправности и добре зрозумѣлый интересъ обохъ народôвъ, заселяючихъ нашъ край, вымагае.

Дорога, на яку вступила соймова комисія, которôй внесенье пос. Романчука було поручене для розсмотра и дотычнѝ предложеня еи не можемъ ніякимъ способомъ назвати счастливыми, такъ якъ они не будутъ николи въ станѣ положити конецъ дотеперѣшнимъ реклямаціямъ нашого народа въ тôмъ ôтношеню, якъ и не будутъ въ станѣ позыскати загального одобреня зъ стороны польскои, о чôмъ свѣдчитъ найлучше критика, съ которою еляборатъ соймовои комисіи встрѣтився въ польскôй прасѣ.

Во виду того було бы весьма пожеланымъ, щобы бôльшôсть нашого сойму здобулась завтра на патріотичну ôтвагу и политичну благорозумнôсть и подѣлала въ предложеняхъ своеи комисіи такѝ корректуры и змѣны, на основѣ которыхъ нарôдъ нашъ если уже не до полного, такъ все таки до бôльше ширшого увзглядненя правъ свого языка на поли школьництва дôйти мôгъ бы.

Выломавшись изъ пôдъ узôвъ дотеперѣшнои традиціи взглядомъ замѣщованя креселъ членôвъ Выдѣла краевого посредствомъ выбора сов. Бережницкого, соймъ вызвавъ такъ середъ польского якъ и руского жительства лишь одно ехо признательности и надѣи на зворотъ къ лучшому, и мы увѣренѝ, що и завтрѣшне его вотумъ будемъ въ положеню записати лишь яко продовженье повысшимъ выборомъ заинавгурованои еры вырозумѣлости и санаціи дотеперѣшного положеня...

СОЙМЪ КРАЕВЫЙ.

(XV-е засѣданье зъ дня 29. грудня 1885).

Краевый маршалокъ, д-ръ Н. Зыбликевичъ ôткрывъ засѣданье о год. 11 1/2 передъ полуднемъ.

Ôтпустку одержали послы: Ст. Тарнавскій и Ф. Козьебродскій 8-, а Максъ 5-дневну.

Краевый маршалокъ представивъ палатѣ ц. к. совѣтника намѣстничества д-ра Ритнера, яко правительственного комисаря.

Секретарь пос. Ст. Бадени ôтчитавъ ôтозву ц. к. краевого суда карного въ Краковѣ, требуючого позволеня сойма на переслѣдованье въ карнôй дорозѣ посла Я. Кохановского, обжалованого державною прокураторіею о обманьство зъ §§. 197, 200 карного закона.

Одновременно ôтчитано письмо пос. Кохановского, адресоване до маршалка съ просьбою, щобы соймъ приклонився до прошеня краковского карного суда.

Пос. Ст. Бадени вноситъ о переказанье тои справы юридичнôй комисіи.

Пос. Копыцинскій предкладае, щобы соймъ, безъ переказаня тои справы комисіи, приклонився сейчасъ до просьбы карного суда.

Пос. Ст. Бадени звертае увагу, що внесенье пос. Копыцинского сопротивляеся регуляминови. То само замѣчае пос. Голѣевскій.

Пос. Копыцинскій модификуе свое внесенье о стôлько, що проситъ, щобы юридична комисія предложила свое справозданье уже на завтрѣшнôмъ засѣданю.

Палата приняла внесенье п. Баденіого съ поправкою пос. Копыцинского.

Новѝ петиціи, которыхъ число доходитъ уже до 755, переказано дотычнымъ комисіямъ. Межи петиціями находится тоже петиція комитета зъѣзда земледѣльцѣвъ о пôддержку у правительства резолюцій зъѣзда, маючихъ на цѣли пôднесенье рôльництва въ краю.

До маршалковскои булавы зложивъ пос. Лясоцкій внесенье въ предметѣ продажи алькоголичныхъ напиткôвъ и пива въ склепикахъ о мѣшаныхъ товарахъ.

Пôсля дневного порядка пос. Гольдманъ предложивъ справозданье буджетовои комисіи о заключеню рахункôвъ краевого фонда за 1883 р., якъ тоже фондôвъ, упосаженыхъ въ краеву дотацію или обнятыхъ буджетомъ.

Правительственый комисарь д-ръ Ритнеръ пôдноситъ погляды правительства, що кошты удержаня окружныхъ школьныхъ радъ тяжатъ на краевôмъ буджетѣ.

Справоздатель пос. Гольдманъ думае, що мнѣнье комисіи було противне, и що de facto въ другихъ провинціяхъ тягарѣ удержаня окружныхъ школьныхъ радъ спадаютъ на державный фондъ. Окôнчательно приняла палата внесеня буджетовои комисіи.

Справоздатель пос. Адамъ Ендржеевичъ ôтчитавъ справозданье комисіи для громадскихъ справъ о внесеню краевого выдѣла въ предметѣ змѣны постановленій §. 43 закона о повѣтовôй репрезентаціи зъ дня 12. серпня 1866 г.

Правительственный комисарь д-ръ Ритнеръ доказуе, що въ проектѣ комисіи находится недостатокъ правного ригора въ случаю не выконаня принятыхъ на себе обовязкôвъ. Другій замѣтъ дѣлае бесѣдникъ проектови изъ взгляда на загальну стилизацію.

Пос. Антоневичъ высказуеся за внесеньемъ комисіи.

Пос. Романовичъ доказуе, що пôднесеный замѣтъ въ дѣлѣ загальнои стилизаціи бувъ несправедливый, такъ якъ проектъ совершенно соглашаеся съ обовязуючимъ громадскимъ закономъ. По короткôмъ ôтвѣтѣ справоздателя, который збивае пôднесенѝ правительственнымъ комисаремъ замѣты, принято проектъ змѣны, пропонованый комисіею съ стилистичными поправками пос. Гензля и Антоневича.

Дотычный §. 68 закона о повѣтовôй репрезентаціи буде гласити:

„Соймъ посредствомъ краевого выдѣла чувае надъ тымъ, щобы основный маетокъ повѣта и повѣтовыхъ заведеній не дôзнавъ ущерба, щобы рахунковôсть и касовôсть фондôвъ, зôстаючихъ пôдъ управленьемъ повѣтовыхъ репрезентацій, були правильнѝ, щобы повѣтовѝ репрезентаціи выконовали успѣшно надзôръ надъ маеткомъ громадъ, громадскихъ заведеній и надъ урядованьемъ громадскихъ зверхностей въ справахъ власного круга дѣйствія.

„Выдѣлъ краевый може въ тôй цѣли требовати поясненій и оправданій ôтъ повѣтовыхъ репрезентацій и посредствомъ делегованыхъ комисій справджати доходженье на мѣстци. Въ выконаню того права надзора, краевый выдѣлъ уповажненый въ данôмъ случаю употребити ôтвѣтнѝ средства".

На внесенье комисіи краевого господарства рѣшено удѣлити одноразову субвенцію въ высотѣ 3000 зр. товариству пароходства на Днѣстрѣ.

Петиційна комисія внесла о признанье опусту въ высотѣ 1500 зр. Цимерманови, арендареви краевыхъ мытъ.

Пос. Охрымовичъ сопротивляеся тому и вноситъ о перехôдъ до дневного порядка. Посолъ Сѣчинскій въ довшôй бесѣдѣ пôддержуе внесенье свого попередника, пос. Плавицкій же стае въ защитѣ внесеня комисіи.

Рѣшено однакъ перехôдъ до дневного порядка.

Зъ прочихъ рѣшеныхъ петицій замѣчаня достойнѝ: о. Лозинского зъ Яворова о змѣну §. 3 и §. 9 конкуренційного закона, котору однакъ ôтмовно залагоджено; надъ петиціею стоваришеня органистôвъ перейшла палата до дневного порядка, петицію же кôлькохъ селянъ въ дѣлѣ вѣрительности селянского банка переказано краевому выдѣлови, а въ кôнци петицію громады Зарудье, въ справѣ заплаты за грунта, взятѝ пôдъ трансверзальну зелѣзницю, ôтступлено ц. к. правительству до можливого увзглядненя.

Конецъ засѣданя о год. 2 минутъ 45 пополудни.

——

УЧЕБНИКЪ
ХРИСТІЯНЬСКО-КАТОЛИЦКОИ
ЕТИКИ

для высшихъ клясъ середныхъ школъ о. ПЮРКА

рецензуе авторъ самъ.

(Дальше).

Поминувши ст. 148—150., где приходятъ зновъ нелѣпости передъ тымъ вже обговоренѝ — переходжу до ст. 153., где кажеся межи иншими, що бôльша любовь належится ôтъ насъ тымъ, съ котрыми мы звязанѝ узлами (?) крови — зам. мого: узами крови (durch die Bande). Примѣчаю, що „узолъ" значитъ: Knoten, Bündel, а не, Band; Band значитъ: узъ, узы.

Подôбнѝ нелѣпости находимъ и на ст. 155, где читаемъ: ôтраза до ближнього за его набожнôсть — зам.: побожнôсть (Frömmigkeit): позбавити корыстей, до якихъ они прямуютъ — зам. мого: користій, до якихъ они стремлятъ; соперництво або ревнôсть (aemulatio, Wetteifer), и: не есть соперництвомъ въ злѣ". Мôй коректоръ змѣнивъ где куда „привычку" на: „привичку" (67), а противно „користь" всюда на: „корысть". Примѣчаю, що слово користь" пишеся вже въ старословеньскôмъ „користь", а не: „корысть" (Lex. Mikl. 303.). Такъ само пишеся и въ польскôмъ: korzyść (зъ: koriść), а не: koryść, якъ бы слово тое въ польскôмъ звучати мусѣло, еслибы въ тôмже находилося „ы". Способъ писаня въ великорускôмъ (корысть) есть прото неоправданый, и може хиба полягати на фонетицѣ тогоже языка. Що ôттакъ до слова „ревнôсть" (зам. ревнивôсть) примѣчаю, що оно значитъ у насъ: Eifer (studium), а не: Wetteifer (aemulatio).

На ст. 156. находимъ на самъ передъ непоправлену опечатку въ цитатѣ зъ П. св.: „тщесловни — зам.: тщеславни, а окрôмъ того читаемъ тамже: жорстокосерднôсть — зам.: жестокосерднôсть; ласкавôсть и ввѣчливôсть въ обходженю съ другими — зам. мого; ласкавôсть и пріятнôсть въ приставаню съ другими (im Verkehr mit Anderen); ввѣчливостію и гладкостію въ поступованю — зам. мого: чемностію (Artigkeit) и гладкостію; а наконець: подобае — зам. подабае (ist aehnlich)". О аномальнôй формѣ „жорстокосерднôсть" була уже бесѣда. Що ôттакъ до слова „ввѣчливôсть", належитъ зауважати, що оно, якъ видно изъ обохъ мѣстць повысше наведеныхъ, значитъ у мого коректора разъ: пріятнôсть, а другій разъ: чемнôсть. Еще бôльше хибивъ мôй коректоръ поставивши выразъ: въ обходженю — зам. мого: въ приставаню съ другими (im Verkehr mit Anderen); кождому зъ насъ вѣдомо, що mit jemandem verkehren значитъ у насъ: приставати съ кимсь, а не обходити съ кимсь. На всякъ случай були всѣ повысше наведенѝ змѣны непотрѣбнѝ.

На ст. 159. стояло въ рукописи дословно пôсля нѣмецкого такъ: §. 64. Порядокъ христіяньскои любви къ собѣ самому и къ ближніому (die Ordnung der christl. Selbst- und Nächstenliebe). Той уступъ змѣнивъ мôй коректоръ нѝ зъ ôтси нѝ зъ ôтти такъ: §. 64. „Моральнѝ основы при **стовку** (?!) обовязкôвъ, выплываючихъ зъ христіяньскои любви себе самого и любви ближнього"! Що та послѣдна стилизація есть темнѣйша ôтъ моеи въ горѣ наведеной, есть рѣчь очевидна, поминувши вже дивацтво: „при **стовку** обовязкôвъ" котрого ученикъ ніякъ не порозумѣе.

На ст. 161. читаемъ: „противъ того обовязку грѣшитъ чоловѣкъ черезъ лѣнивство або недбалôсть (acedia)"; недбалôсть значитъ: negligentia, а не: acedia-ἀκηδία (incuria) унылôсть (Mikl. Lex. 1057).

Еще бôльшого промаху допустився мôй коректоръ своею зовсѣмъ непотрѣбною поправкою на ст. 162. Въ рукописи стояло дословно такъ:

в) пожертвоване жизни есть обовязкомъ, если сего вымагае званіе, або если жизнь тôлько зъ нарушенемъ высшого обовязку, на пр.: зъ запереченемъ вѣры, могла бы бути уратованою.

Сей уступъ змѣнивъ мôй коректоръ такъ:

б) „Пожертвоване житя есть навѣть обовязкомъ, если сего вымагае званє, або если житє безъ нарушеня высшого обовязку на пр. **безъ захованя вѣры** (зам.: безъ нарушеня вѣры), не можна уратовати".

Мôй коректоръ учитъ отже слѣдуюче: „Если житє безъ захованя вѣры не можна уратовати, або що есть одно и то само: если житє тôлько съ захованемъ вѣры можна уратовати, тогды есть обовязкомъ христіянина, житє свое пожертвовати". Есть то груба ересь, котрои я при першôмъ моемъ письмѣ не доглянувъ, и для того туюже теперь тутъ пôдношу.

На ст. 163. читаемъ: „вôдмовляе (зам. вôдмавляе) неулѣчену хоробу (зам. неулѣчиму: unheilbar) непохитнымъ упованемъ (зам.: непоколебимымъ або вже: незахитанымъ: хитати), а що еще дивнѣйше: бажати собѣ смерть — зам. бажати собѣ смерти".

На ст. 164. читаемъ: „такій учинокъ (т. е. непряме убиване себе самого) есть дозволеный, о скôлько тутъ смерти властиво не намѣряеся и прямо (?), а тôлько за для важнои причины его (смерть!) допускаеся" — зам. мого: „оскôлько тутъ смерти властиво и прямо не намѣряеся, а тôлько задля важнои и моральнои причины допускаеся: sofern der Tod nicht eigentlich und direct beabsichtigt, sondern nur um einer wichtigen und sittlichen Ursache willen zugelassen wird". Для чого мôй коректоръ поставивъ на мѣстци зовсѣмъ яснои сти-

(XVI-е засѣданье зъ дня 30. грудня 1885).

Краевый маршалокъ ôткрывае засѣданье о гôд. 11 мин. 40.

Пос. Шептыцкій одержавъ 6-дневну ôтпустку, а пос. Ед. Енджеевичъ доноситъ, що по поводу болѣзни на може являтися на засѣданяхъ.

Секретарь пос. Ст. Баденн ôтчитуе списъ петицій, которû переказано дотычнымъ комисіямъ. Межи надоспѣвшими петиціями находится также петиція громады Зелена, гусятинского повѣта, о увôльненье ôтъ пôдданчихъ повинностей за грунта, положенû на россійскôй територіи.

Пос. Антоневичъ вноситъ о ôтчитанье петиціи громады Зелена. Внесенье то принято, а головне содержанье тои петиціи гласитъ:

При окôнчательнôмъ розграниченю посѣлостей установлено рѣку Збручъ, яко границю межи австрійскими и россійскими посѣлостями, вслѣдствіе чого село Зелена, положене въ гусятинскомъ повѣтѣ, подѣлено на двѣ части такъ, що осады по правôй сторонѣ Збруча припали Австріи, грунта же селянскû по лѣвôй сторонѣ рѣки, принадлежатъ до Россіи. Грунтôвъ тыхъ на россійскôй територіи есть около 500 моргôвъ и составляютъ выключну власнôсть 74 селянъ, австрійскихъ гражданъ.

Ôтъ тыхъ грунтôвъ Зеленои ôтрабляли селяне пôдданчû повинности на рѣчь властителя двôрскихъ грунтôвъ, который перебувае въ Росіи.

Мимо знесеня пôдданчихъ повинностей въ Австріи, селяне Зеленои, хотя австрійсû граждане, були приневоленû ôтрабляти панщину властителеви села въ Росіи, такъ якъ императорскій патентъ зъ р. 1848 и 1849 ôтносится единственно до грунтôвъ положеныхъ въ Австріи.

Вкôнци и въ Росіи указами зъ р. 1861 и 1863 увôльнено за'вынагородою пôдданчû грунта, вслѣдствіе чого селяне Зеленои перестали властителеви села, Піотровскому, ôтрабляти панщину, той однакъ у россійскихъ властей, постарався о закрытье имъ вступа на россійску територію и тымъ дѣломъ приневоливъ ихъ до улягдости. Ôтъ тои поры до сегодня ôтробляютъ селяне Зеленои панщину и платятъ данины. Жалобы ихъ не ôтнесли ніякихъ успѣхôвъ ни у тутейшого правительства, ни у россійского, такъ якъ австрійске министерство внутреннихъ дѣлъ заявило, що въ тôй справѣ, въ которôй ходитъ о россійскû грунта, не може предприняти ніякихъ мѣръ; подольскій же губернаторъ ôтказавъ тоже интервенціи, мотивуючи ôтказъ тымъ, що постановленье зъ 1863 р. ôтносится лишь до россійскихъ пôдданыхъ а не австрійскихъ гражданъ. Рѣшенье тои справы лишено угодѣ интересованыхъ сторонъ, котора однакъ не вѣнчалася ніякими успѣхами. — Речену петицію переказано юридичнôй комисіи.

Пос. Хржановскій ôтчитавъ справозданье буджетовои комисіи о заключеню индемнизаційныхъ рахункôвъ за 1884 р. и именемъ тоиже комисіи вноситъ:

„Соймъ вздержуеся ôтъ положительного залагодженя предложеного ему заключеня рахункôвъ индемнизаційныхъ фондôвъ восточно-галицкого, западно-галицкого и краковского за 1884 рôкъ, а принимае ихъ лишь до вѣдомости съ застереженями, рѣшеными на попереднихъ соймовыхъ сесіяхъ".

Его превосх. намѣстникъ, упôмнувши о замѣтѣ здѣланôмъ комисіи що до способа веденя рахунковости индемнизаційныхъ фондôвъ, говоритъ, що ошибки тû не суть совершенно формальными ошибками, такъ якъ рахунки составленû на пôдставѣ приписôвъ министерства финансôвъ.

Пос. Абрагамовичъ именемъ буджетовои комисіи представивъ прелиминарь доходôвъ и выдаткôвъ высшои дублянскои школы на 1876 р., именно выдатки: 31.715 зр. доходы: 14.391, недобôръ 17.334 зр., и школы паробкôвъ: выдатки: 10.332 зр., доходы: 2.844 зр. недобôръ 7.488 зр.

Пос. Антоневичъ критикуе высоту прелиминованыхъ выдаткôвъ, именно: квартирове професорôвъ, кошты перевоза учителей изъ Львова и т. п. и окôнчае свою критику внесеньемъ: „Поручаеся краевому выдѣлови, щобы на найблизшôй сесіи предложивъ соймови проекты можливыхъ ощадностей въ выдаткахъ на удержанье высшои рôльничои школы".

По довшôй дискусіи приняла палата внесеня комисіи, резолюцію же пос. Антоневича ôтклонено.

Рѣшено потôмъ прелиминарь фольварка въ Дублянахъ: выдатки 17.066 зр., доходы 16.440 зр, недобôръ 639 зр., якъ тоже прелиминаръ горальничого курса тамже: выдатки 1715 зр., доходы 1240 зр., недобôръ 475 зр.

Безъ дискусіи рѣшено прелиминарь выдаткôвъ и доходôвъ краевои школы лѣсного господарства: выдатки 12.281 зр., доходы 5.320 зр., недобôръ 6961 зр.

Послѣдною точкою дневного порядка було справозданье юридичнои комисіи въ предметѣ призволеня на карно-судове переслѣдованье пос. Яна Кохановского вслѣдствіе реквизиціи краевого краковского суда.

Комисія хотя не мала актôвъ пôдъ рукою, удовлетворяючи однакъ просьбѣ самого пос. Кохановского, вноситъ позволенье на слѣдство, на що палата согласилася

Конецъ засѣданя о год. 2. мин. 35 пополудни. Слѣдуюче засѣданье въ суботу о год. 11. На порядку дневнôмъ: 1) Друге читанье внесеня пос. Романчука въ предметѣ змѣны закона о преподавательнôмъ языцѣ въ народныхъ и середнихъ школахъ; 2) друге читанье закона о рыболовствѣ.

По поводу сербско-болгарскои вôйны.

Пôсля донесеній агенціи Havas-а зъ Софіи, владѣе въ Болгаріи горяче желанье якъ найскорѣйшого заключеня мира, заходитъ однакъ обава, що сербске правительство не оживлене такими самыми стремленями, якъ болгарске, по поводу, що въ Сербіи не устаютъ военнû манифестаціи, а даже вчерашня бѣлградска депеша передае, що много сербскихъ мѣстъ выслало до короля адресы съ просьбою о дальше веденье вôйны. Мимо однакъ военного настроя сербского населеня, бѣлградске правительство — якъ говоритъ друга депеша — уже мало розпустити резервы другого покликаня и лишь войско активнои арміи зôстане пôдъ оружіемъ.

Комисарь Порты при софійскôмъ дворѣ, Маджи-паша, повѣдомивъ турецке правительство, що теперь доперва, коли князь Александеръ повернувъ до Софіи, будутъ могли начатися мирнû переговоры. Маджи-пашѣ буде приданый яко делегатъ, директоръ народного банка, Гешовъ. Сербія мае выслати двохъ делегатôвъ до Софіи. Що до намѣреній державъ въ дѣлѣ заключеня мира, якъ тоже въ вопросѣ Восточнои Румеліи кружатъ найсуперечнѣйшû слухи, кажеся однакъ, що до сеи поры ничого положительного еще не рѣшено; предполагаютъ лишь, що результатомъ переговорôвъ буде унія Восточнои Румеліи съ Болгаріею; тымчасомъ случаются щодневно новû стычки межи Сербами и Болгарами. Зъ Бѣлграда доносятъ, що генералъ Хорватовичъ выдавъ приказъ силою выперти болгарскихъ добровольцѣвъ зъ територіи Пирота, такъ якъ они не хотятъ добровôльно уступити.

Що до конфликта съ звонами въ Пиротѣ поясняютъ зъ болгарскои стороны, що князь Александеръ желавъ забрати звôнъ, который обвѣстивъ вѣсть о объявленю вôйны и приходскому урядови предложивъ за той звôнъ ôтвѣтне ôтшкодованье. Приходскій урядъ отвѣтивъ, що звôнъ той есть подаркомъ сербского короля и не знае цѣны, прирѣкъ однакъ о цѣнѣ повѣдомити князя въ Софіи.

Болгарскû военнû кошта, якû потягнула за собою вôйна съ Сербіею, суть значительно меньшû, якъ первобытно думано. Зъ Софіи доносятъ, що все официры резервы зрезигновали зъ припадаючои для нихъ пенсіи, официры же восточно-румелійскû зъ половины. Цѣлый таборъ, числячій 3000 возôвъ, съ малыми выняткамъ, доставленый добровôльно населеньемъ, а майже всѣ артикулы провіянта достарчила даромъ болгарска людность.

Органъ Каткова „Московскія Вѣдомости" требуе поруки ôтъ князя Александра, що сохранитъ щиру дружбу для Россіи, угрожаючи, що въ противнôмъ случаю Россія не вышле дипломатичного агента до Софіи.

Примиренье князя Александра съ петербургскимъ дворомъ, заиниціоване звѣстнымъ дневнимъ приказомъ болгарского владѣтеля до своеи арміи, дѣлае очевиднû поступы. Петербургскû дневники увѣряютъ, що упомянутый приказъ вызвавъ въ цѣлôй Россіи якъ найлучше впечатлѣнье и ôтдаютъ горячû похвалы дипломатичнôй зручности князя Александра, который знавъ притишити въ собѣ личнû чувства и не упôмнувъ ни словомъ о стôлько прикрыхъ для него воспоминаняхъ.

Съ недовѣріемъ однакъ принято слухъ въ Петербурзѣ о задуманôй подорожи князя Александра на россійскій двôръ. Въ петербургскихъ кружкахъ — якъ говорятъ депеши — думаютъ, що процедура приверненя добрыхъ ôтношеній межи Россіею а Болгаріею може ôтбуватися лишь постепенно и поволи.

До ситуаціи въ Греціи.

Военне настроенье въ Греціи, завладѣвше умами Елленôвъ ôтъ поры, якъ появився на дневнôмъ порядку вопросъ болгарскои уніи, начинае принимати угрожаючû виды. Турецке правительство и дипломація надъ Босфоромъ затревоженû тымъ движеньемъ и, — якъ пишутъ зъ Константинополя до Pol. Corr., — въ тôмъ дѣлѣ ôтбувалися нарады.

До упомянутои часописи пишутъ дальше, що рада адмиралиціи ôтбувае щодневно засѣданя въ цѣли составленя офензивного пляна на случай вôйны съ Турціею. Хотя турецкимъ политичнымъ кружкамъ выдаеся дѣломъ загадочнымъ, якъ Греки, во виду нагромадженыхъ на границѣ турецкихъ корпусôвъ и предпринятыхъ для защиты порта въ Салоницѣ мѣръ, моглися бы ôтважити на веденье вôйны, однакъ думаютъ, що Греція покладае надѣю, що Европа, такъ само якъ въ сербско-болгарскôмъ конфликтѣ, допоможе до скорѣйшого окôнченя вôйны и окажеся готовою до вскрѣпленя елленизма на балканскôмъ пôвъостровѣ въ цѣли поставленя запоры панславизмови. Увѣряютъ, що греческа дипломація при европейскихъ дворахъ съ великою енергіею трудится надъ интересами и желанями Греціи и заразомъ пôдноситъ, що первобытно такъ на берлинскôмъ конгресѣ, якъ тоже и на конференціи, котора мала выдати опинію о територіяльныхъ претенсіяхъ Греціи до Турціи, признавано Грекамъ Янину, и що рѣшенье то усторонено единственно вслѣдствіе категоричного опора Турціи.

Що до пляна и термина начатя вôйны Греціею, допускаютъ два предположеня. Пôсля одного, пляномъ Грекôвъ було бы пождати на розъоруженье Турціи, щобы потôмъ выслати вооруженû ôтдѣлы до Епира въ цѣли пôдбуреня населеня; пôсля другого предположеня, Греція сейчасъ объявитъ вôйну Турціи, скоро послѣдуе признанье болгарскои уніи, но въ такôмъ случаю ограничится головно до операціи на мори, въ надѣи, що державы не позволятъ вступити Турціи съ вооруженою силою въ греческû предѣлы.

Въ турецкихъ кружкахъ — якъ примѣчае кореспондентъ Pol. Corr. — не существуютъ ніякû обавы по поводу болгарского вопроса, но лишь становище Греціи являеся обезпокояючимъ. Официяльнû греческû личности въ Константинополи высказуютъ надѣю, що послѣдуе мирне розвязанье греко-турецкого вопроса. Роспространенымъ слухамъ о прекращеню дружественныхъ греко-турецкихъ ôтношеній, по поводу непорозумѣній, вызваныхъ

лизаціи свою поправку, котра або мае совсѣмъ иншій змыслъ („о скôлько тутъ смерти властиво не намѣряе ся и прямо: auch nicht direct"), або таки зовсѣмъ не мае змысла (допускаеся **его**-смерть) — того истинно поняти не можна. Рôвно же годѣ поняти, для чого мôй коректоръ поставивъ дальше въ тôмъ самôмъ уступѣ: „служба жовнѣра" замъ. мого: „служба вояка"" — отже выразъ чужій, и зъ нѣмецкого (Söldner) на польске (żołnierz) перекабаченый, на мѣстце слова чисто славяньского и чисто народного (воякъ); ему ходило очевидно тôлько о тое, щобы поправляти, все одно, чи на добре чи на зле.

На ст. 168. §. 67. читаемъ: „хоронене святости свого власного тѣла и чистота" — зам.: „умѣреннôсть и чистота". Такъ само читаемъ при кôнци того самого §.: „въ приналежнôмъ запанованю надъ змысловыми склонностями лежитъ чеснота чистоты" — зам.: „лежитъ умѣреннôсть (Mässigkeit) и чистота". Въ тôмъ §. отже, въ которôмъ заповѣдае ся, що дальше буде бесѣда о „умѣренности" и „чистотѣ" выкинувъ на щось мôй коректоръ слово „умѣреннôсть". Помимо того носитъ заразъ слѣдуючій уступъ титулъ: „умѣреннôсть", котра, въ горѣ выкинена, являе ся тутъ яко истинне deus ex machina.

На ст. зновъ 169. читаемъ въ уступѣ затитулованôмъ словомъ „чистота", що чистота дѣвича и вдовича залежитъ **въ** (!) цѣлковитôй и безъусловнôй повздержности ôтъ всякои грѣшнои склонности тѣлесной — зам. мого: „залежитъ **на** совершеннôй и безъусловнôй повздержности ôтъ всякого заспокоеня похоти плотскои (von jeder Befriedigung des geschlechtlichen Triebes)". Що вѣра наша не вымагае и ôтъ дѣвичника, щобы ôнъ не мавъ geschlechtlichen Trieb, а тôлько щобы повздержався ôтъ заспокоеня тогоже, було вже въ першôмъ моѣмъ письмѣ сказано.

На ст. 173. читаемъ: §. 69. о набуваню земскихъ дôбръ. Праця (зам. мого: трудолюбивôсть: Arbeitsamkeit). Мôй коректоръ змѣнивъ тутъ выразъ: „трудолюбивôсть" на: „праця"; помимо того есть заразъ на слѣдуючôй сторонѣ уступъ, въ которôмъ о тôмъ предметѣ розправляе ся, затитулованый словомъ: „трудолюбивôсть", котра, не бувши въ горѣ заповѣдженою, являеся тутъ такожь, якъ deus ex machina. Примѣчаю еще, що я слова „праця" неуживавъ разъ для того, що оно здаеся бути неславяньске, а друге, що оно противится правиламъ звуковымъ нашого языка; якъ польске „noc" звучитъ у насъ „нôчь" и т. п. — такъ и та форма мусѣла бы звучати у насъ: „прача" а не: „праця", якъ то давно вже зауважали нашû писателѣ украиньскû, котрû зъ тои причины слова того николи неуживаютъ.

О формѣ „дѣяльный" (дѣяльне перобство), дѣяльнôсть, котра на слѣдуючôй ст. 176. кôлька разъ приходитъ, була уже бесѣда. Тû самû формы приходятъ и на ст. 177 (дѣяльна любовь), а окрôмъ того читаемъ тамже еще, що скупôсть принимае часто видъ ощадности и **второпности** (!) — зам. мого: ощадности и розсудности. На мѣстци розсудности поставивъ мôй коректоръ свою „второпнôсть" (?), за то читаемъ на ст. 190, що повинно ся наказовати таки съ розсудностію а не съ второпностію.

На ст. 180. поставивъ мôй коректоръ заразъ вже на початку §. 74, въ которôмъ говорится о власнôй славѣ, замѣсть выразу „власна слава" — выразъ: „слава ближнього", черезъ що цѣлый сей §. немае змыслу. Окрôмъ того находится въ тôмъ самôмъ §. на ст. 181. славне: покрышка (зам. повôдъ), призволеными (bewilligte) средствами ôтпирати напады на честь — зам.: дозволеными (erlaubte), а наконець слово: „плещѣ" — зам. мого: „поговоры". Слово „покрышка" значитъ у насъ: Deckel, на пр.: „дай на горнець покрышку"; въ значеню тропичнôмъ можна бы слова того ужити еще, що найбôльше, въ значеню: Deckmantel, но уживати тогоже слова въ значеню: повôдъ (Anlass, Veranlassung), нема ни змыслу, ни потребы. Слово „плещѣ" зновъ, хоть етимологично ненаганне (ôтъ: плескъ), есть менѣ незнане; на всякъ случай не буде оно лѣпше и для ученика зрозумѣльше, якъ загально уживане слово: „поговоры."

На ст. 184. читаемъ: „поединокъ, т. е. „боротьба" (зам. борба). Тутъ на тôмъ мѣстци змѣнивъ мôй коректоръ форму „борба" на модну теперь у насъ форму: „боротьба", за то лишивъ въ мысль своеи золотои консеквенціи на иншихъ мѣстцяхъ таки правильну форму „борба", на пр. на ст. 67., где читаемъ: „борба противъ повторного паденя въ грѣхъ". Примѣчаю, що писати: „боротьба" зам.: „борба" запровадило бы въ своѣй консеквенціи до языка истинно вавилоньского, бо тогды треба бы консеквентно писати такожь: „ганитьба зам.: ганьба, хвалитьба зам.: хвальба, проситьба зам.: просьба, рѣзитьба або рѣзатьба зам.: рѣзьба, стрѣлитьба зам.: стрѣльба, судитьба зам.: судьба и служитьба зам.: служба. Противно зновъ если не пишетъ николи на пр.: „служитьба" но таки: „служба", такъ даймо си спокôй съ всякими „боротьбами", а пишѣмъ консеквентно таки: „борба".

На ст. 186. читаемъ: „Дѣла милосердія взглядомъ ближнього суть" — зам.: „душевнû дѣла милосердія суть"; дальше: вôдвести вôдъ зла (зам.: злого), и: дѣлати зло (зам.: зле), а на ст. слѣдуючôй: „иншихъ въ добрѣ укрѣпити" — зам.: въ добрôмъ укрѣпити."

Тû самû нелѣпости находятся и на ст. 189, а окрôмъ того еще: „принимати наказане", о чôмъ вже въ першôмъ моѣмъ письмѣ була бесѣда. Сюда належитъ такожь непоправлена опечатка: „егда творити пиръ" — зам.: „егда твориши пиръ" (193), и поправка мого коректора зъ лѣпшого на гôрше, именно: „прозьбѣ" (197) — зам.: просьбѣ (ôтъ: просити).

становищемъ греческого консуля въ Канеи, перечатъ въ Константинополи рѣшительно. Греки стремятъ даже переконати, що генеральный губернаторъ Креты, Савасъ-паша, ôтновивъ зношеня съ греческимъ консуломъ Зигомаля. Но мимо тыхъ увѣреній, не улягае сомнѣню, що Порта звертае весьма велику увагу на агитаторску дѣятельнôсть Грекôвъ на Кретѣ. Удержуются тоже слухи, що Греція за ôтступленье Креты, хоче оферовати Турціи грошеве ôтшкодованье, но Порта, — якъ положительно увѣряютъ — мимо своеи финансовои нужды, не приняла бы того рода оферты.

СПРАВЫ КРАЕВІ.

[Субвенціи зъ краевого фонда. — Медичный факультетъ при львôвскôмъ университетѣ.]

Краевый выдѣлъ рѣшивъ удѣлити титуломъ беззворотнои субвенціи:

1. Повѣтовому Вѣдѣловы въ Пôдгайцяхъ квоту 2000 зр. на реконструкцію повѣтовои дороги пôдгаецко-галицкои;

2. Громадѣ мѣста Гусятина до диспозиціи повѣтового выдѣла квоту 200 зр. а. в. на докôнченье реконструкціи громадскои дороги зъ Гусятина до Суходоля;

3. Громадѣ мѣсточка Солотвина до диспозиціи повѣтового выдѣла въ Богородчанахъ квоту 125 зр. на ôтбудованье моста на Быстрицѣ.

——

По поводу численныхъ соймовыхъ резолюцій, взываючихъ правительство до ôткрытя коштомъ державного фонда медичного факультета при львôвскôмъ университетѣ, отвѣтивъ г-нъ министеръ просвѣщеня, що зъ буджетовыхъ взглядôвъ не може приступити до ôткрытя требованого факультета. Г-нъ министеръ увѣряе однакъ, що дѣла того не спуститъ зъ ока, и що въ найблизшôй будучности удовлетворитъ требованямъ сойма.

СПРАВЫ ДЕРЖАВНІ.

[Дополнительный выбôръ до державнои думы. — Признанье права выборчого техникамъ. — Конференція угорского епископата.]

При дополняючôмъ выборѣ посла до державнои думы зъ выборчого округа мѣстъ Сацъ-Брикъ-Постельбергъ, зôставъ выбраный посломъ бурмистръ зъ Брикъ, Кароль Понертъ, который обовязався вступити до нѣмецкого клюба.

Зъ Вѣдня доносятъ, що австро-нѣмецкій клюбъ поставитъ въ державнôй думѣ внесенье о удѣленье выборчого права техникамъ, которі окôнчили политехнику.

——

Въ началѣ другои половины грудня 1885, ôтбулася въ Пештѣ пôдъ предсѣдательствомъ кардинала-примаса конференція угорского епископата, на которôй порушено кромѣ конгруального вопроса, тоже вопросъ запомогъ для низшого духеньства.

Епископы согласилися на пропозицію министра вѣроисповѣданій, щобы поновно перевести оцѣнку всѣхъ фундацій. Упомянуту оцѣнку мае перевести мѣшана комисія, до котрои выделеговано зъ стороны епископата кардинала Гайнальда, архіепископа Самассу и епископа Шляуха. Министеръ вѣроисповѣданій заименуе ôтъ себе тоже трехъ делегатôвъ.

РУХЪ ТОВАРИСТВЪ.

— **Въ 12 засѣданю центр. выдѣла Общества им. М. Качковского**, ôтбувшôмся въ понедѣльникъ, 16 (28) грудня: принято до вѣдомости справозданье канцеляріи о передачѣ въ комисъ книжнôй лавцѣ Ставропигійского Института 25 екземплярôвъ Хрестоматіи и о высылцѣ до выдѣла тогоже Института письма съ просьбою о принятіе сумы 108 зр. 22 кр., належащоеся Обществу за проданій его изданя, на рахунокъ печатаня книжочокъ въ текучôмъ роцѣ; дальше принято ôтъ агентуры въ Дулибахъ 5 зр. членскихъ вносôвъ и ôтъ филіи въ Устрикахъ 2 злр. 88 кр. членскихъ вносôвъ; почтено повстаньемъ память упокоившогося члена Павла Надраги, народного учителя въ Горлицяхъ; принято въ члены: Всч. оо. Василія Мокрицкого изъ Терки и Романа Шепаровича изъ Лукавицѣ ниж.; гг. Петра Судыка изъ Свѣржовы, Даніила Мацекъ изъ Береста, Николая Корчака и Стефана Рѣшка изъ Дулибъ; Андрея Осмаша, Ивана Матѣйцева и Василія Тымчѣя изъ Грабôвця, Руске Касино во Львовѣ, Читальню въ Мысловѣ и Читальню въ Горожанцѣ.

ВѢСТИ ЕКОНОМИЧНІ.

Траса львôвско-белзецкои желѣзнои дороги зôстала означеною въ слѣдуючій способъ. Выйде она ôтъ восточнои стороны двôрця желѣзнои дороги Кароля Людвика во Львовѣ, перетне въ поближи артелерійского магазина ярославскій трактъ, дôткне мѣстцевости: Рясня польска, Звардонь, Зашкôвъ, Мокротинъ, Мацошинъ и Жолкôвъ. Въ Жолквѣ послѣдуе зворотъ зъ простои линіи въ направленю копальнѣ угля въ Глинску, потôмъ звертаючися назадъ до жолкôвско-равского гостинця, пôйде вздовжь тои дороги ажь до Равы рускои, зъ ôтки буде тягнутися черезъ Гребенне, Мосты малі и Любчу до Белзця. Окôнчательна точка желѣзницѣ буде ôтдаленною ôтъ российскои границѣ о $2^1/_2$ километрôвъ.

НОВИНКИ:

— **Посѣщенье Галичины Его Величествомъ Цѣсаремъ.** Въ появляючôмся во Львовѣ Przegląd-ѣ, редакція которого ôтносится до всѣхъ своихъ вѣстей съ серіозною контролею, читаемъ: „Доносятъ намъ зъ Вѣдня зъ вѣрного жерела, що Его Величество Цѣсарь прибуде сего року до Галичины на войсковій маневры. Чи задержится въ Краковѣ и чи посѣтитъ Львôвъ, до сеи пори еще не звѣстно. На кождый случай Галичина буде мати счастье оглядати возлюбленнѣйшого Монарха“. Радостну ту вѣсть потверджаютъ такожь пôвофициялыні вѣденьскі дневники.

— **Св. Отецъ Левъ XIII.** не занедужавъ—якъ доносятъ до вѣденьскихъ часописей – на сердце, но больный на нарки; терпѣнье то однакъ не угрожае ніякою оспасностію.

— **На интронизаційне торжество Преосв. Епископа кнръ Юліяна въ Станиславовѣ** рѣшивъ управляючій Совѣтъ Ставропигійского Института на засѣданю своемъ дня 18 (30) с. м. выслати яко делегатôвъ: Сеніора Института, университетского професора д-ра Ис. Шараневича, старшого инжинера Сильв. Гавришкевича и адъюнкта финанс. прокураторіи д-ра Альф. Яновского. — Делегатами своими съ тою-же мисіею выбравъ Выдѣлъ Общ. им. Качковского: предсѣдателя Богд. Дѣдицкого и члена Выдѣла г. Гарасимовича. Делегаты ôтправлятся до Станиславова 9 л. сѣчня рано.

— **Новоименованый епископъ** тарнôвскои діецезіи, о. Игнатій Лобосъ, уродився въ р. 1827 въ Дрогобычи. Отецъ его Войтѣхъ бувъ загально поважанымъ тамошнимъ мѣщаниномъ. По окôнченю гимназіи въ Самборѣ и философіи въ Перемышли, вступивъ о. Игнатій на богочестіе, а получивши рукоположенье на священника ôтъ бл. п. Архіепископа Вѣржхлейского, зôставъ поставленый приходскимъ сотрудникомъ въ Стрѣлковицяхъ пôдъ Самборомъ. Пôзднѣйше бувъ именованый префектомъ лат. семинаріи въ Перемышли, а дальше канцлеромъ епископскои лат. консисторіи тамже, который то чинъ сполнявъ ôнъ ажь до номинаціи на епископа-суфрагана. Въ р. 1878 именованый греміальнымъ крылошаниномъ, а коли въ 1882 р. зôставъ высвященый на епископа леусенского in partibus infidelium, принявъ обовязки епископа-суфрагана перемышьскои епархіи. Номинацію о. Лобоса на тарнôвского епископа пôдписавъ Его Величество дня 12 грудня 1885, а Его Св. Папа именовавъ его заразъ генер. викаріемъ тамже, щобы, не ожидаючи преконизаціи на папскôй консисторіи, котора ôтбудеся доперва въ мартѣ 1886, мôгъ заразъ обняти управленье епархіи.

— **Персоналія.** Надв. совѣтникъ Е. Гнѣвошъ перенесеся на тыхъ дняхъ по 45-лѣтнôй службѣ въ станъ спочинку. — Тымчасове управленье уряду прокуратора при найвысшôмъ касаційнôмъ трибуналѣ поручено генеральному прокураторови г. Крамерови. — Посолъ Оттонъ Гавзнеръ звихнувъ собѣ ногу и зъ тои причины не бере участи въ соймовыхъ нарадахъ.

— **Бôльше холодной крови!** Съ такою дружелюбною радою видимся приневоленій ôтозватись нынѣ до пчт. редакціи „Дѣла“ на статію, помѣщену въ 183 н-рѣ сеи часописи, въ которôй здѣлано „Мирови“ упрекъ, будьто ôнъ допустився грѣха „денунціяціи“, не заинтоновавши имна славословія въ честь полицій-нои ревизіи за социялистичными книжками въ „Академичнôмъ Братствѣ“ и въ честь „Товариства рускихъ женщинъ“ въ Станиславовѣ, рѣшившого не заниматися справами украшеня церкви. Пôсля нашого понятія скверни денунціяціи допускаеся той, кто перший подасть щось ложного до публичнои вѣдомости въ тôмъ злобнôмъ намѣреню, щобы тымъ способомъ догодити или своимъ егоистичнымъ видамъ, или зъ другихъ якихъ-то мотивôвъ побудити компетентныхъ факторôвъ до репресалій. Що дотычится вѣсти о ревизіи въ „Акад. Братствѣ“, то пчт. редакція „Дѣла“ мусить намъ ôтдати ту справедливôсть, що не мы подали ю першій а донесли о ней другі дневники, и що мы помѣстили ю доперва по уплывѣ такого часу, который бувъ бôльше якъ достаточнымъ, щобы дати выдѣлови Акад. Братства можливôсть до запереченя еи правдивости. Коли се однакъ не наступило, мусѣли мы уважати ту вѣсть яко згôдну съ правдою и зъ дневникарского обовязку зарегистровати ю въ „Мирѣ“. Во виду того, о денунціяціи зъ нашои стороны не може бути тутъ и бесѣды. Точь въ точь такъ само поступили мы и дотычно „Товариства рускихъ женщинъ“ въ Станиславовѣ. Що дотычится коментарей обохъ тыхъ вѣстей въ нашôй часописи, то можемъ увѣрити пчт. редакцію „Дѣла“, що ихъ подиктовали намъ выключно лишь чувство патріотизма и желанье видѣти всѣ наші народні общества и институціи на дорозѣ здорового розвою, далекого ôтъ культу новомодныхъ деструктивныхъ и деморализуючихъ теорій, которі якъ кождый, такъ и нашъ народный организмъ могли бы позбавити силы и тыхъ оживотворяючихъ идеалôвъ, которі черезъ стôлько столѣтій и бурей насъ при житю удержали.. Руководячись тыми взглядами и звертаючи увагу нашого общества на ті небезпеченьства, чи могли мы, пчт. редакторы „Дѣла“, допуститись „денунціяціи“, котору вы такъ необдуманно намъ закидаете? Мы думаемъ, що — нѣтъ, и апелюемъ въ тôмъ взглядѣ съ чистою совѣстію и смѣло до опиніи всѣхъ безсторонныхъ и добра свого народа щиро желаючихъ людей. Впрочѣмъ намъ все одно, чи наша статія подобалася пчт. редакторамъ „Дѣла“ или чи они кинули на насъ анатемою — мы довольні результатомъ еи а именно, що она споводовала „поясненье“ справы зъ стороны „Акад. Братства“ зъ однои, зъ другои же стороны, що и въ выдѣлѣ „Товариства рускихъ женщинъ“ появилась, якъ намъ доносятъ, реакція, желаюча повести его дѣятельнôсть къ лучшому. Радуючись тыми успѣхами, мы охотно прощаемъ „Дѣлу“ его клеветы и напасти...

— **Щедрый даръ.** Его Святость Папа Левъ XIII роздавъ по поводу святъ Рождества Хр. межи убогихъ мѣста Рима 15.000 франкôвъ.

— **Министерство торговлѣ** выдало роспорядженье до почтовыхъ дирекцій, силою которого маютъ бути вôльными ôтъ оплаты почтовои всѣ кореспонденціи урядовій межи репрезентаціями повѣтовыми и урядами громадскими.

— **Краева школьна рада** ôтнеслася до президіи ц. к. Намѣстничества съ представленьемъ, що окружні инспекторы, обременені бюровыми дѣлами, не могутъ посѣщати народныхъ школъ такъ часто, якъ того требуютъ обовязательні законы и добро школъ. Рѣдке посѣщанье школъ не приноситъ тоже много корыстей, такъ якъ инспекторъ не може переконатися, чи учитель всѣ его указанія и приписы сполняе; зъ другои же стороны учитель знаючи, що визитація инспектора рѣдко повтаряеся, не числится съ одержаными указаніями и приписами, вынявши случай, коли самъ знае о великôмъ значеню свого званія. Краева школьна рада, привязуючи велику вагу до частои визитаціи школъ, уважае якъ найбôльше обмеженье бюровыхъ занятій окружн. инспекторôвъ яко необходимо потребне. Призидія намѣстництва удовлетворила уже тому справедливому требованю краевои школьнои Рады и зъ тои причины приказано старостамъ тыхъ повѣтôвъ, въ которыхъ находятся окружні школьні рады, щобы не обтяжали инспекторôвъ бюровыми занятіями по-надъ ті, которі они въ силу обовязуючихъ приписôвъ должні сполняти. Бюровій занятія, которі до теперь ажь надто абсорбовали инспекторôвъ, маютъ бути порученій урядникамъ староства.

— **Ц. к. Намѣстничество** выдало до старостъ и до президентôвъ мѣстъ Львова и Кракова обѣжникъ завзываючій ихъ, щобы зъ причины официяльного сконстатованя новыхъ случаѣвъ холеры въ Тріестѣ, о кождôмъ пріѣздѣ подорожныхъ зъ тріестинского округа, доношено настоятельству громадъ въ цѣли выконаня лѣкарскои ревизіи у пріѣзджаючихъ и переведеня дезинфекціи предметôвъ занечищеныхъ каломъ, а взглядно въ цѣли изолованя и лѣченя пôдозрѣныхъ или уже занедужавшихъ на холеру.

— **Конкурсы.** Громада мѣсточка Устечко, залѣщицкого повѣта, потребуе сейчасъ лѣкаря. Рôчна ремунерація выноситъ 250 злр., вразъ съ належитостями за огляданье тѣлъ умершихъ, за огляданье худобы, назначенои до зарѣза и проч Оферты принимае урядъ громадскій мѣсточка Устечка. — Магистратъ мѣста Коломыи росписавъ конкурсъ на посады: 1) секретаря громады, съ платнею 800 злр. и додаткомъ 200 злр.; 2) канцелиста съ платнею 500 злр. и 100 злр. додатку; 3) мѣстского архитекта съ платнею 800 злр. и додатку 100 злр.; 4) будовничого елева съ платнею 500 злр.; 5) инспектора полиціи съ платнею 500 злр. додатк. 100 злр. и 60 злр. на мундуръ: 6) вахмистра полиціи съ платн. 360 злр. и умундурованьемъ; 7) надпомпьера съ платнею 300 злр. и умундурованьемъ. Кандидаты на ті посады маютъ въ своихъ просьбахъ, которі должні бути внесені до 15. сѣчня 1886 выказатись такожь основнымъ знаньемъ руского языка.—Дирекція почтъ и телеграфôвъ росписуе конкурсъ на посады почтовыхъ експедиторôвъ: 1) въ Старôмъ-селѣ, повѣта бобрецкого и 2) въ Журавици, повѣта перемышльского. Обѣ ті посады будутъ обсадженій за службовымъ контрактомъ и за кавціею въ сумѣ 200 злр. Рочна платня выноситъ 1.200 злр. и 120 злр. додатк. Терминъ до внесеня просьбъ вызначеный до 15 сѣчня 1886.

— **Рускій театръ** пôдъ дирекціею Биберовича и Гриневецкого переселився зъ Бродôвъ до Самбора, зъ ôтки удастся до Сянока и другихъ мѣстъ западно-восточнои части Галичины.

— **Во всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ якъ:** Празѣ, Люблянѣ, Цѣловци и Тріестѣ заряджено предохоронительні средства противъ завлеченя холеры.

— **Въѣздъ князя Александра до Софіи.** На чолѣ 12.000 побѣдоносныхъ воиновъ ôтбувъ князь Александеръ дня 27 м. м., вертаючи зъ поля вôйны, торжественный въѣздъ до Софіи. Мѣсто було прекрасно декороване, такъ якъ муниципальнôсть, мимо прикрого положеня финансôвъ, вызначила 20.000 франкôвъ на пристроенье мѣста и принятье войска. Тріюмфальні арки, заосмотрені въ патріотичні написы и портреты князя, взнесено на пиротскôй улици и передъ конакомъ; головні улицѣ пристроено въ болгарскі хоругви о трехъ цвѣтахъ а толпы жителѣвъ витали съ восторгомъ повернувшого князя. Жены державныхъ достойникôвъ пôднесли князеви на привѣтъ вѣнки. При въѣздѣ до мѣста повитавъ Александра президентъ Софіи промовою, въ которôй выразивъ благодарнôсть населеня для хороброи арміи. Греко-восточный патріархъ удѣливъ повертаючимъ воинамъ благословенье, пôсля чого князь ôтправився до катедральнои церкви, где его встрѣтили министры, духовенство и епископъ изъ Филипополя. По ôтспѣваню имна „Тебе Бога хвалимъ“, удався князь на чолѣ воинôвъ на площадь передъ своею палатою, где ôтбулася велика войскова дефиляда. Вечеромъ устроено коштомъ мѣста и его жителѣвъ великій пиръ для войска.

— **Нагорода добродѣтели.** Молода швачка Jennie Jones, мешкаюча въ Highland въ графствѣ Ульстеръ, въ соединеныхъ Штатахъ, пріѣхала рôкъ тому до Нового Іорку и проходжаючися улицею, встрѣтила одну уже не молоду, дуже поважно выглядаючу даму, котора згубивши пуляресъ съ грôшми не знала где обернутися въ тôмъ великôмъ мѣстѣ, въ которôмъ була первый разъ. Jones довѣдавшися о несьастю тои дамы, пожичила еи грошей и помогла еще всѣсти до дорожки, подавши впередъ свôй адресъ. Ôтъ того часу забула Jones цѣлкомъ о тôмъ случаю, коли теперь недавно получае листъ ôтъ одного зъ адвокатôвъ въ Буффалѣ, который еи доноситъ, що дама, котору она передъ рокомъ въ такъ критичнôй хвилѣ запомогла, уже померла, а головною наслѣдницею своею дѣлае ею, т. е. Jones, записавши ей свôй маетокъ, выносячій 50 000 долярôвъ, т. е. около 100.000 злр.

НЕКРОЛОГИ.

Стопчаньскій Михаилъ, ученикъ гимназіи (сынъ професора краковского университета). упокоився 10 (22) декабря тек. року въ Краковѣ.

Сташникъ Михаилъ, народный учитель въ Рачанцѣ на Буковинѣ, родомъ зъ Лаврова въ Галичинѣ, ревный рускій патріотъ, упокоився въ листопадѣ въ Черновцяхъ въ 48-мъ роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Вѣсти епархіяльні и роспорядженя духовн. властей.

I. Зъ архіепархіи львôвскои.

Введені на душпастырскі посады: о. Михаилъ Вѣличко, яко капелянъ въ Молодычи; о. Николай Демчишинъ, яко сотрудникъ въ Золотникахъ.

Призидія ц. к. Намѣстничества соглашаеся на удѣленье канон. институціи о. Александру Мироновичу на капелянію Петрикôвъ, тернопôльского деканата; о Якову Заткалику на парохію Соколôвъ, бучацкого деканата.

Личный додатокъ изъ фонда религійного въ рôчной квотѣ 100 зр. удѣлило ц. к. Намѣстничество о. Теофилю Жегаловичу, пароху въ Кудобинцяхъ.

ПОСЛѢДНЯ ПОЧТА.

Генералъ Коллеръ ôтправляеся до Берлина съ власноручнымъ гратуляційнымъ письмомъ Его Величества до императора Вильгельма по поводу 25-лѣтного ювилея его владѣнія.

——

На дняхъ маютъ прибути до Вѣдня угорскі министры: Тисса, Сапарій и Сеченій, въ цѣли веденя дальшихъ угодовыхъ переговорôвъ, такъ якъ гр. Тафе, хотя уже совершенно здоровъ, не може предпринимати еще подорожи до Пешта.

——

Вчерайша бѣлградска депеша передае, що король Милянъ не принявъ димисіи кабинета, однакъ димисія кабинета Гарашанина есть дѣломъ рѣшенымъ, и послѣдуе доперва по залагодженю военныхъ рахункôвъ.

——

Ювилей 25-лѣтного владѣнія императора Вильгельма буде обходженый въ Берлинѣ дня 3. сѣчня с. р. Отвѣтно до роспорядженя монарха, ôтбудеся того дня передъ полуднемъ торжественне богослуженье въ замковôй каплицѣ, а потôмъ императоръ буде принимати благожеланя въ бѣлôй сали.

Благожеланя будутъ складати всѣ ті особы, которі буваютъ звычайно на новорôчнôй рецепціи у монарха.

Нѣмецкі газеты доносятъ, що сейчасъ по собраню парлямента, социяльно-демократична фракція, кромѣ внесеня, требуючого, щобы при выборахъ до парлямента ôтдавано голосы въ опечатаныхъ конертахъ, затребуе знесеня закона о фабрикаціи и продажи дынамита.

Прускій соймъ зôставъ скликаный на день 14. сѣчня т. р.

——

Французска республиканска праса всѣхъ ôттѣнкôвъ высказуе меньше или бôльше удовольствіе по поводу поновного выбора Grevy-ого на президента републики. Съ бôльшимъ еще и безъ сомнѣнія щирѣйшимъ удовольствіемъ высказуеся зъ тои причины нѣмецка праса, котора по поновнôмъ выборѣ дотеперѣшного президента видитъ поруку удержаня дружественныхъ ôтношеній межи Нѣмечиною и Франціею. Nordd. Allg. Zg. называе выбôръ Grevy-ого побѣдою консервативного елемента.

Кабинетова криза въ Франціи еще не усторонена. Бриссонъ безвзглядно требуе димисіи, а Фрайсине не хоче пôднятися составленя нового кабинета. Министры однакъ урядуютъ далше.

——

Ишпаньска королева Марія Кристина зложила 30. грудня присягу передъ кортезами. Нарôдъ згромадившійся на улицяхъ, здѣлавъ королевôй велику овацію.

Маршалокъ Блянко ôтправився до Берлина, щобы яко репрезентантъ Ишпаніи взяти участь въ ювилейнôмъ торжествѣ императора Вильгельма.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Бѣлградъ, 1. сѣчня *(прив.)*. Кружатъ слухи, що Порта именемъ Болгаріи затребуе ôтъ Сербіи значительного ôтшкодованя титуломъ военныхъ коштôвъ.

Вѣдень, 1. сѣчня *(прив.)*. Магистратъ пражскій и чешскій зарядили санитарні средства осторожности изъ взгляда на кôлька случаѣвъ холеры въ Тріестѣ.

Прага, 1. сѣчня *(прив.)*. Чешска школьна краева рада высказалася въ отвѣтѣ на вопросъ министерства просвѣщеня въ дѣлѣ ферій лѣтнихъ, за феріями ôтъ 31. липня до 31. серпня.

Берлинъ, 1. сѣчня *(прив.)*. Germania доноситъ, що св. Отецъ Левъ XIII. завôзвавъ мисійні домы, щобы стремѣли ôткрыти свою институцію на нѣмецкôй територіи. Еслибы нѣмецке правительство не согласилося на то, въ такôмъ случаю существуе намѣренье ôткрытя такихъ домôвъ въ Австріи.

Парижъ, 1. сѣчня *(прив.)*. Фрайсине дався наклонити до составленя нового ка-

бинета, но доперва по новорочныхъ церемоніяхъ предпрійме офиціяльнѝ кроки. Намѣряе ôнъ предложити теку министерства юстиціи Флокету, теку же внутреннихъ дѣлъ Клемансо. Сомнѣваются тутъ, чи Клемансо прійме ту пропозицію.

РЕДАКЦІЙНЫЙ ЯЩИКЪ.

— **П. Т. О. Н. Гор. въ Пôдг.** Для опроверженя клеветы на честного душпастыря, помѣщенои въ звѣстнôй часописы польскôй звольте намъ дѣйствительный фактъ подробнѣйше описати. Просимъ ôтзыватися до насъ ча стѣйше.

(НАДОСЛАНЕ.)

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
есть правдивый
LE HOUBLON
французскій фабрикатъ.
Остерегаеся передъ поддѣлкою!!
Лишь тогда папѣръ не поддѣланый, если кождый листокъ мае стемпель **Le Houblon**, а кождый картонъ заосмотренъ ниже приведенною охранительною маркою и сигнатурою. 12—36

БИРЖЕВЫЙ КУРСЪ

пôсля билютинôвъ львôвскои торговельнои палаты

зъ дня 31 грудня 1885.

	платятъ въ а. в. зр.	платятъ въ а. в. кр	требуютъ въ а. в. зр.	требуютъ въ а. в. кр
I. Акціи за штуку. (безъ купона)				
Жел. дор. Кар. Людв. по 200 зр. мк.	223	50	226	75
„ „ Черновецк. по 200 зр. ав.	225	50	228	50
Ипот. гал. банка по 200 „ „	273	—	277	—
Гал. кред. банка по 200 „ „	225	—	230	—
II. Заставнѝ листы за 100 зр. (безъ текучого купона)				
Товар. гал. кред. зем. 5% . . .	99	70	100	70
„ „ „ „ 4% . . .	90	55	91	55
„ „ „ „ 5% (лос. въ 37 р.)	99	60	100	70
„ „ „ „ 4% „ „ 41½ .	87	25	88	25
Краев. банка 4½% 51	91	50	92	50
Ипот. гал. банка 6%	101	70	102	70
„ „ „ 5%	96	50	97	50
„ „ „ 5% л. съ 10% пр.	98	75	99	65
Долгов. рустик. банка 6% въ ликв.	57	—	59	
„ „ „ 5% „	53	—	56	—
III. Листы долговѝ за 100 зр.				
Общ. рольн. кред. Зав. 6%	—	—	—	—
IV. Облигаціи.				
Индемнизаційнѝ гал. 5% м. к. . .	103	—	104	25
Комунальн. руст. банка 6% . . .	97	—	—	—
„ Банка краев. 5% емисіи	97	—	98	—
Краев. пожички зъ 1873 р. 6% .	102	75	104	—
Краев. пожички зъ 1883 р. 4½% .	90	50	91	50
V. Лосы.				
Краковскѝ	18	—	20	—
Станиславôвскѝ	25	50	27	50
Монеты.				
Дукатъ голландскій	5	87	5	97
„ цѣсарскій	5	91	6	02
Наполеондоръ	9	94	10	04
Пôвъимперіалъ	10	27	10	37
Рубл. росс. сер.	1	54	1	64
„ „ папер.	1	22	1	24
100 нѣм. марокъ	61	45	62	25
Серебро за 100 зр.	—	—	—	—
Купоны въ сер. за 100	—	—	—	—

Елястичнѝ валочки
до заосмотреня ôконъ и дверей
найлучше и найдешевше средство до охороны ôтъ протягу.
ГИПСЪ,
КИТЪ ДО ÔКОНЪ
поручаютъ
Хибнеръ и Ханке
во Львовѣ.

РУКОДѢЛЬНЯ ОБУВЯ
во Львовѣ, при улицѣ Рускôй н-ръ 3,
въ домѣ Ставропигійского Института
Маю честь поручитись ласкавымъ взглядамъ Почтенной Публики и заручаю, що моимъ найбôльшимъ стараньемъ буде: всѣмъ мѣстцевымъ и провинціональнымъ желанямъ якъ найскорше и найдокладнѣйше задосытьучинити. При ласкавыхъ замовленяхъ зъ провинціи упрашаю о надôсланье на мѣру зъужитого чобота. Въ надѣи, що Почтенна Публика не ôтмовитъ менѣ своихъ взглядôвъ, пишуся
съ глубокимъ почтеньемъ
ПАВЛО МАРТИНÔВЪ.
(62 26—?

Ц. к. генеральна Дирекція австрійскихъ державныхъ желѣзницъ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды,

важный ôтъ 1 жовтня 1885.

Зъ Звардоня до Гусятина

СТАЦІИ		Особ. поѣзды 111	Особ. поѣзды 117
Загуржъ Новый	пріѣздъ	11.17	8.21
	ôтъѣздъ	11.46	8.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.46	10.32
	ôтъѣздъ	2.12	10.58
Дрогобычъ	„	4.30	1.02
Стрый	пріѣздъ	5.18	1.44
	ôтъѣздъ	5.33	2.10
Станиславôвъ	пріѣздъ	9.02	5.51
	ôтъѣздъ	10.—	6.50
Бучачъ	„	2.10	10.45
Чорткôвъ	„	3.53	12.35
Гусятинъ	пріѣздъ	5.42	2.35

Зъ Гусятина до Звардоня

СТАЦІИ		Особ. поѣзды 112	Особ. поѣзды 118
Гусятинъ	ôтъѣздъ	9.35	12.40
Чорткôвъ	„	11.33	2.38
Бучачъ	„	1.46	4.37
Станиславôвъ	пріѣздъ	5.37	8.35
	ôтъѣздъ	6.28	9.40
Стрый	пріѣздъ	9.58	1.22
	ôтъѣздъ	10.23	1.45
Дрогобычъ	„	11.18	2.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.32	4.32
	ôтъѣздъ	2.02	4.58
Загуржъ Новый	пріѣздъ	4.04	6.57
	ôтъѣздъ	4.14	7.05

Зъ Хирова до Стрыя

СТАЦІИ		п. м. 151
Хирôвъ	ôтъѣздъ	5.24
Дрогобычъ	„	9.16
Стрый	пріѣздъ	10.22

Зъ Стрыя до Хирова

СТАЦІИ		п. м. 152
Стрый	ôтъѣздъ	5.19
Дрогобычъ	„	6.32
Хирôвъ	пріѣздъ	9.30

Зъ Стрыя до Львова

СТАЦІИ		Особовѝ поѣзды 817	815	811
Стрый	ôтъѣздъ	2.20	10.45	5.45
Николаевъ	„	3.06	11.39	6.39
Щирецъ	„	3.37	12.17	7.17
Львôвъ	пріѣздъ	4.15	1.05	8.05

Зъ Львова до Стрыя

СТАЦІИ		Особовѝ поѣзды 818	816	812
Львôвъ	ôтъѣздъ	11.25	7.10	7.10
Щирецъ	„	12.07	8.03	8.05
Николаевъ	„	12.35	8.37	8.39
Стрый	пріѣздъ	1.21	9.32	9.34

Зъ Дрогобыча до Борыслава

СТАЦІИ		Мѣшанѝ поѣзды †† 7.51	†† 7.53	†† 7.55	7.57	† 7.59
Дрогобычъ	ôтъѣздъ	5.50	9.50	12.25	3.10	6.40
Борыславъ	пріѣздъ	6.34	10.34	1.09	3.54	7.24

Зъ Борыслава до Дрогобыча

СТАЦІИ		Мѣшанѝ поѣзды †† 7.52	†† 7.54	†† 7.56	7.58	† 7.60
Борыславъ	ôтъѣздъ	7.33	11.11	1.39	4.28	7.59
Дрогобычъ	пріѣздъ	8.12	11.50	2.17	5.07	8.38

1. Годины поданѝ пôсля полудника пештеньского.
2. Цифры въ обвôдкахъ означаютъ нôчну пору.
3. Потяги означенѝ † не курсуютъ въ Пятницѣ.
4. „ „ †† „ „ въ Суботы.

СКЛЕПЫ ВЛАСНѝ: Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои
ЯНЪ ИГНАТОВИЧЪ
ФИЛІЯ: ВЪ КРАКОВѢ Сукенницѣ ч, 20.

НИТРЕТИНА
Выборне средство до найскоршого фарбованя волося на тревалу и хорошу чорну или темну краску; есть оно цѣлкомъ не шкодливе и въ застосованю дуже просте. — Цѣна 1 зр.

Средства на вывабленье плямъ:
Одалина, вывабляе плямы зъ пороху, поту, тлустости, пива, молока, плѣсни и т. п. — 35 кр. **Бензолина**, вывабляе плямы тлустѝ, покостовѝ и мазевѝ — 20 и 30 кр. **Етилина**, вывабляе плямы фарбъ зъ пôдлоги, — фляконъ 25 кр. **Явелина**, вывабляе плямы овочевѝ и зъ вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина**, вывабляе плямы повсталѝ зъ ржѣ, крови и атраменту; **Бразилина**, матеріи чорнѝ выполовѣлѝ и поплямленѝ пранѝ въ Бразилинѣ ôтзыскуютъ первобытный кольоръ и полыскъ, пакетъ 8 кр. **Квилай (Quilaj)**, до праня едвабныхъ и волняныхъ матерій, пакетъ 6 кр. **Мыло жолчеве**, до вывабляня плямъ застарѣлыхъ, штука 25 кр. а. в.

Найпереднѣйше чернило глицеринове
пахнуче до обувя, дае хорошій полыскъ, мягчитъ шкôру и хоронитъ ôтъ пуканя, пуделко 10 и 20 кр. а. в.

СМАРОВИЛО ЛИТОВСКЕ
до обувя и шкôръ, мягчитъ шкôру, чинитъ ю неперемокаючою и тревалою, пуделко 50 кр. и 1 зр. а. в.

АТРАМЕНТЪ ЧОРНЫЙ КАМПЕШОВЫЙ
не плѣснѣе, не осѣдае, не псуе перъ, есть всегда чорный и плынный и цѣлкомъ нешкодливый, фляшка по 10, 15, 20, 25, 30 и 50 кр.
Атраментъ синій, фіолетовый, зеленый, червоный, фляшка 10 и 15 кр.

ФАРБА ДО СТЕМПЛЯ
сина, фіолетова, червона, чорна, фляшка 10 и 15 кр.
Атраментъ до значеня бѣлизны безъ гумы, фляшка 30 кр.

Повысшѝ выробы за цѣнниѝ и досконалѝ власности зôстали нагороджені шестьма медалями заслуги.

В. КУЧАБИНЬСКІЙ
Львôвъ, улиця Галицка, ч. 6.
Складъ паперу, галянтерійный склепъ и переплетниче заведенье.
Честь маю поручити многоповажаемôй П. Т. Публицѣ **богатый выбôръ хорошихъ оправъ до молитвословôвъ, Евангелій церковныхъ, рахунковыхъ и всякого другого рода книгъ.**
Книги метрикальнѝ, Книги братства тверезости, Богатый выбôръ книгъ рахунковыхъ.
Паперъ звычайный, канцелярійный и люксусовый. Чорнило.
Великій выбôръ альбумôвъ, памятникôвъ, несесерокъ, портфелѣвъ и т. п.
Штабы на рамы золоченѝ и шведскѝ.
ВИЗИТОВѝ КАРТЫ ЛИТОГРАФОВАНѝ И СКОРОПРАСОВѝ.
Пера, оловцѣ, циркле, лякъ, зошиты
по незвычайно нѝзкихъ цѣнахъ.
Съ почтеніемъ
В. Кучабиньскій,
Львôвъ, ул. Галицка ч. 6.

Ôтъ 16 лѣтъ хорошо реномоване
ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
Михаила Сембратовича
во Львовѣ, улиця Краковска ч. 19 (коло „Народного Дома“)
поручаеся для переплета книгъ церк., а именно:

Евангеліе въ аксамитъ переплетене . .	отъ 15 до 25 зр.
„ „ шкôру „ . .	„ 10 „ 15 „
Окутя съ клямрами принимае . . .	„ 18 „ 32 „
Литургиконъ	„ 4 „ 12 „

Кромѣ того переплѣтае по дуже умѣреныхъ цѣнахъ всѣ въ кругъ сего завода входячѝ книги.
Утримуе на складѣ прехорошо переплетенѝ книги для записôвъ
въ брацтво тверезости
ôтъ 3 до 10 зр.
МОЛИТВОСЛОВЫ
розличного рода хорошо переплетенѝ ôтъ 1—5 зр.
Кожде порученье зъ провинціи исполняе якъ найскорше и найточнѣйше. Отвѣтъ на вопросы ôтворотною почтою.
Пошукуеся до практики переплетничои хлопця зъ провинціи. Зголоситися чимъ скорше.

КАТЕХИЗАЦИ
на пôдставѣ щоденныхъ молитвъ
опрацевавъ
АЛЕКСѢЙ ТОРОНЬСКІЙ,
Львôвъ, 1885
сторôнъ 88 въ 8⁰
коштуе 40 кр. а съ пересылкою 45 кр.
ПОЛУЧИТИ МОЖНА
въ Администраціи „Мира“ во Львовѣ
и у автора въ Дрогобычи.
64

ТОРГОВЛЯ
МИХАИЛА ДЫМЕТА
во Львовѣ
мае честь поручитися къ услугамъ
ВСЕЧЕСТНѢЙШОМУ ДУХОВЕНЬСТВУ
и почтеннымъ церковнымъ Братствамъ
въ дѣлѣ пріукрашеня и заосмотреня церквей въ всякѝ снаряды и принадлежности, именно звертае ихъ увагу на:
Иконы всякои величины, такъ на блясѣ якъ и на полотнѣ пôсля найлучшихъ взорôвъ; **Евангеліи** напрестольнѝ въ розличнôй богатôй оправѣ; **Кивоты и ковчеги** на престолы хорошои рѣзьбы и позолоченѝ правдивымъ золотомъ; **Кресты** нагробнѝ желѣзнѝ и процесіональнѝ; **Олтарики** или процесіональнѝ Иконы; **Плащеницѣ** на полотнѣ и шолковôй матеріи; **Хоругви** зъ шолкового и волняного адамашку; **Фелоны** зъ ліонскои (французскои) матеріи, широкѝ пôсля греческого крою; **Поликандры** (пауки) бронзовѝ и желѣзнѝ, позолоченѝ и проч. и проч.
Цѣнники подрôбнѝ, на желанье высылаемъ франко.
Всякѝ замовленя выповняются точно и скоро.

Издатель: Д-ръ Іос. Комарницкій. Отвѣчательный редакторъ Иванъ Ем. Левицкій. Изъ печатнѣ Ставропигійского Института пôдъ управленьемъ О. Тарнавского.